

Sygn. akt V KS 50/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **M. F.**

oskarżonego z art. 207§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2020r.

skargi Prokuratury Okręgowej w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 3 października 2019r., sygn. IV Ka (...)

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 30 kwietnia 2019r., sygn. II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. II K (...) oskarżonego **M. F.** uznano za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207§1 k.k. i za to skazano go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie tej kar warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata.

Zasądzono też zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonej oraz zobowiązanie w trybie art. 72 § 1 pkt 5 k.k.

Orzeczenie to zostało zaskarżone apelacją obrońcy oskarżonego.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 3 października 2019 r., sygn. IV Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok sądu odwoławczego złożyła Prokuratura Okręgowa w P. .

W skardze zarzucono:

- obrazę art. 437 § 2 k.p.k., przez uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem ponownego przesłuchania świadków i wyjaśnienia rozbieżności między ich zeznaniami oraz precyzyjnego ustalenia początkowego okresu przestępczych zachowań oskarżonego, pomimo, że wydanie orzeczenia kasatoryjnego dopuszczalne jest wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumentacja przedstawiona przez skarżącego w zarzucie i uzasadnieniu skargi jest zasadna.

Sąd Odwoławczy rzeczywiście w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie wskazał jakichkolwiek przyczyn z art. 437 § 2 k.p.k., które nakazywałyby i co istotniejsze, zezwalały na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przepis ten został przez Sąd Okręgowy całkowicie zignorowany.

Stwierdzić zatem wypada, że w sprawie nie zachodziły okoliczności o charakterze bezwzględnych przesłanek odwoławczych wskazanych w art. 439 k.p.k., oskarżony nie został uniewinniony przed Sądem Rejonowym, a zatem i reguła *ne peius* z art. 454 § 1 k.p.k. nie miała zastosowania w niniejszej sprawie.

Nie wskazano też w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku żadnego powodu, który uzasadniałby konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego

w całości. Przeciwnie, Sąd Odwoławczy jednoznacznie określił zakres kwestii wymagających ponownego przeprowadzenia. Wskazano zatem na konieczność:

- ponownego przesłuchania świadków wskazanych w pkt 1 apelacji (6 osób) i wyjaśnienia rozbieżności między ich zeznaniami (w akcie oskarżenia wskazano 14 świadków, a na rozprawach przesłuchano też dalsze osoby),
- precyzyjnego ustalenia początkowego okresu przestępczych zachowań oskarżonego i ich charakteru,
- ponownego rozważenia poprawności przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanych czynów,
- zbadania, czy nie nastąpiło przedawnienie karalności.

Żadna z tych czynności nie ma charakteru przesłanki z art. 437 § 2 k.p.k. pozwalającej na wydanie wyroku kasatoryjnego. W tej sytuacji, skargę oskarżyciela należy uznać za w pełni zasadną.

Dostrzegając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

W ponowionym postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy winien rozpoznać apelację obrońcy oskarżonego i ustosunkować się merytorycznie do podniesionego w niej zarzutu związanego z analizą zeznań świadków i ewentualnie uzupełnić ich przesłuchanie, a także ocenić poprawność przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanego czynu oraz kwestię ustalenia czasu jego popełnienia oraz przedawnienia karalności.

Żadna z tych czynności nie wymaga powrotu postępowania do etapu pierwszej instancji. Nie widać też w niniejszej sprawie żadnych przeszkód, które uniemożliwiałyby Sądowi Odwoławczemu wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia.